

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Forslaget går ud på, at gaver, som ydes af selskaber for at støtte kunst og kultur, indenfor visse grænser kan fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Samtidig hermed har kultur- og kommunikationsministeren fremsat et forslag om nedsættelse af et uafhængigt nævn, der skal godkende foreninger, stiftelser, institutioner m.v., der støtter kunst og kultur, med den virkning, at gaver til disse er fradragsberettigede for giveren.

Inden for de senere år har der fra erhvervslivets side vist sig en stigende interesse for at bidrage til finansieringen af kulturaktiviteter – en interesse, som er blevet fuldt op af brede kredse indenfor kulturlivet.

På det skattemæssige område gælder der allerede i et vist omfang regler om fradrag for udgifter, som afholdes til støtte af kulturaktiviteter.

De gældende regler om virksomheders fradragsret for afholdte udgifter findes i første række i statsskattelovens § 6. For at opnå fradrag efter denne bestemmelse skal udgiften være afholdt i årets løb for at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten. Der er altså tale om driftsomkostninger.

For at undgå afgrænsningsvanskeligheder med hensyn til om *reklameudgifter* er driftsomkostninger eller ej, indførtes i 1957 bestemmelsen i ligningslovens § 8. Efter denne bestemmelse kan udgifter til reklame fradrages i det år, de er afholdt. De betragtes således som driftsomkostninger.

Udviklingen på reklameområdet har medført, at også sponsorbidrag er fradragsberettigede som reklameudgifter, når sponsorerne opnår en ret til reklame, der svarer til bidragets størrelse, og når sponsorens identitet (navn eller firmamærke (logo)) direkte fremgår af skiltning eller lignende. Reglerne om sponsering er mest benyttet i forbindelse med bidrag, der ydes til sportsklubber, men de samme regler gælder for bidrag til andre aktiviteter end sportsaktiviteter, f.eks. til kulturelle aktiviteter.

Det er imidlertid ikke altid, at sponsorer får en sådan direkte reklame, at reklameværdien svarer til sponsorbidragets størrelse.

På det grundlag foreslås det, at selskaber m.v. skal kunne yde gaver til almennyttige foreninger, stiftelser, institutioner, der anvender deres midler til fordel for kunst og kultur, uden at det skal vurderes, om selskabet får en reklameværdi, der svarer til bidragets størrelse.

Det kan være svært for ligningsmyndighederne og virksomhederne at afgøre, hvornår der er tale om kulturelle aktiviteter og hvornår ikke.

Ordningen skal derfor gennemføres på den måde, at kultur- og kommunikationsministeren nedsætter et uafhængigt nævn, der skal kunne godkende foreninger, stiftelser, institutioner m.v. Godkendelse har alene den virkning, at gaver, som gives til disse foreninger, kan fradrages ved opgørelsen af giverens skattepligtige indkomst. Reglerne om nedsættelsen af det uafhængige nævn fremgår af det lovforslag, som kultur- og kommunikationsministeren har fremsat samtidig med dette lovforslag.

Fonde og foreninger, der er omfattet af fondsbeskatningen, har fradragsret for uddelinger til almenvelgørende eller almennyttige formål. Under disse formål falder kunstneriske og andre kulturelle formål. Disse fonde og foreninger har således allerede efter de gældende regler fradragsret for sådanne uddelinger, og er derfor ikke omfattet af dette lovforslag.

Under hensyn til skattereftaalen på personskatteområdet, der bl.a. medførte en omfattende fradragssanering, er det fundet rimeligt, at forslaget kun skal gælde for selskaber samt foreninger m.v., der driver erhvervsmæssig virksomhed. Forslaget gælder endvidere kun pengegaver, da adgang til at yde andre former for gaver kan medføre store værdiansættelsesproblemer.

Provenumæssige virkninger

Det er vanskeligt at skønne over de provenumæssi-